

ἤτις νὰ ἐξετάσῃ τ' ἀλλαγῶν γινόμενα καὶ νὰ μεταφέρῃ ἡμῖν τὸ προῦν τῶν σκέψεων καὶ γνώσεων αὐτῆς. Εἶτα δὲ νὰ εὑρεθῇ ἀριθμὸς τις κυρίων ἐπιθυμοῦσων ν' ἀφιερῶσιν ἐπὶ τινα χρόνον εἰς τὸ χριστιανικὸν τοῦτο στάδιον. Ἐὰν ἐφαρμοσθῶσιν ἀκριβῶς τ' ἀλλαγῶν ἐπιπρατοῦντα, ἤθελεν εἶναι ἀναγκαῖος χρόνος τις θητείας καὶ ὁμοιόμορφος τις ἐνδυμασία· πιθανὸν δὲ καὶ ἐν τοῖς γυναικείοις μοναστηρίοις τῆς Τήνου καὶ τοῦ Διγίου νὰ εὑρεθῶσι μοναχαί τινες ἀκούοντες ἀνεπτυγμένα, ὥστε νὰ θελήσωσι νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν φιλάνθρωπον ταύτην χορείαν. Εἰς τοὺς ἐθελοντὰς τούτους τοῦ Εὐαγγελίου ἡδύνατο νὰ προστεθῇ καὶ ὠρισμένοις τις ἀριθμὸς προσώπων λαμβανομένων ἐπὶ ὠρισμένη ἀντιμισθία. Διατελοῦσαι ἅπασαι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μιᾶς ἐξ αὐτῶν, αἱ ἡμέτεροι Διακόνισσαι ἤθελον ἀναλάβει τὴν νοσοκομίαν τῶν ἀσθενῶν, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν Ἀθήναις, εἶτα δὲ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Μικρὸν δὲ κατὰ μικρὸν ἤθελον ἐπέκταθῇ τὸ σωματεῖον καὶ συνδέσει τὰς κυριώτερας ἐλληνικὰς πόλεις ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου δι' εὐρέος συνδέσμου, βράσιν καὶ ἀφετηρίαν ἔχοντος τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην καὶ τὴν θεραπείαν τῶν πασχόντων ἀδελφῶν.

Ἐχαρᾶζαμεν ἐν ὀλίγοις τὴν ἰδέαν ὑφ' ἧς ἐμφορούμεναι δύνανται ἀγαθοεργοί τινες ψυχαὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπικουρίαν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Τὸ ἔργον ἔχει βεβαίως πολλὰς τὰς δυσκολίας. Πεπιθναμεν ὁμῶς ὅτι οἱ μέλλοντες ν' ἀναλάβωσιν αὐτὸ μετὰ θάρρους καὶ πεποιθήσεως θέλουσιν εὖρει μετ' οὐ πολὺ τὴν ἀμοιβὴν τῶν κόπων αὐτῶν. *

ΚΙΝΕΖΟΥ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ

Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. Μετάφρ. Ἀγγελου Βλάχου.

Συγγράμα ἰδὲ σελ. 18.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Ὅπου ἀκούεται ἡ διάσημος ἐλεγεία τῶν «Πέντε φυλακῶν τοῦ Ἐκατοντούτου».

— Κύριοι, εἶπεν ὁ Κιν-Φό εἰς τοὺς σωματοφύλακάς του, ὅτε ἡ χειράμαξα ἔστη κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ προαστείου τοῦ Τόγγ-Τσέου, ἀπέχον μόνις τεσσαράκοντα μῆ (τέσσαρας λεύγας) τοῦ Πεκίνου, καὶ σκοπὸν ἔχω νὰ μείνω ἐδῶ μέχρι οὗ τὸ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ Βάγγ συμβολαῖον παύσῃ νομίμως νὰ ἔχη ἰσχύν. Εἰς τὴν πόλιν αὐτήν, τὴν ὁποίαν κατοικοῦσι τετρακόσαιο χιλιάδες ἄνθρωποι, θὰ μοῦ ἦγε εὐκολὸν νὰ μείνω ἄγνωστος, ἂν ὁ Σούν δὲν λησμονήσῃ, ὅτι ὑπηρετεῖ τὸν Κι-Νάν, ἀπλοῦν ἐμπορον τῆς ἐπαρχίας Χέν-Σί.

Βεβαίως ὁ Σούν δὲν θὰ τὸ ἐλησμόνει! Ἡ ἀδεξιότης του κατεδίκασεν αὐτὸν νὰ μεταβληθῇ εἰς ἵππον ἐπὶ ὁπῶ ὅλας ἡμέρας, καὶ ἤλιπε βεβαίως, ὅτι ὁ Κύριος Κιν-Φό.

— Κι . . ., εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Νάν! ἀνεπλήρωσεν ὁ Φράϋ.

. . . δὲν ἤθελε πλέον ἀσχολῆσαι αὐτὸν εἰς ἄλλην παρὰ τὴν συνήθη του ἐργασίαν. Τώρα δέ, κουρασμένος ὡς ἦτο, παρεκάλει μόνον τὸν Κύριον Κιν-Φό . . .

— Κι . . ., εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Νάν! προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

. . . νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ κοιμηθῇ σαρανταοκτὼ ὥρας *μορορρόφι!*

— Κοιμήσου καὶ μίαν ἐβδομάδα, ἂν θέλῃς, εἶπεν ὁ Κιν-Φό. Ὁ ἤματι τοῦλάχιστον βέβαιος, ὅτι κοιμώμενος δὲν θὰ φλυαρῆς!

Ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ ἀκόλουθαί του ἠσυχολήθησαν τότε εἰς ἀναζήτησιν καταλλήλου ξενοδοχείου, καὶ τοιαῦτα δὲν ἔλειπον εἰς τὸ Τόγγ-Τσέου. Ἡ μεγάλη αὐτὴ πόλις εἶνε κυρίως εἰπεῖν εὐρὸ τοῦ Πεκίνου προάστειον. Τὴν πλακόστρωτον ὁδόν, ἣτις συνδέει αὐτὴν μετὰ τῆς πρωτεύουσας, φράσσουσιν ἐκατέρωθεν ἀγροικίαι, οἰκήματα, γεωργικαὶ καλύβαι, τάφοι, μικροὶ παγόδοι, κῆποι ἀνθηροί, καὶ ζωογονεῖ ἀδιάκοπος συγκοινωνία ἀμαξῶν, ἵππων καὶ πεζῶν.

Ὁ Κιν-Φό ἐγνώριζε τὴν πόλιν, καὶ εἶπε νὰ τὸν ὀδηγήσωσιν εἰς τὸ Ταῆ-Ουάγγ-Μιάο, «τὸν ναὸν τῶν ἡγεμόνων». Εἶνε δ' αὐτὸς ἀπλοῦν μοναστήριον, μεταβεβλημένον εἰς ξενοδοχεῖον, ὅπου οἱ ξένοι δύνανται νὰ καταλύωσιν ἀνέτως.

Ἐκεῖ κατέλυσεν ἀμέσως ὁ Κιν-Φό, καὶ οἱ δύο πράκτορες Κραίγ καὶ Φράϋ κατέλαβον δωμάτιον συνεχόμενον πρὸς τὸ τοῦ πολυτίμου πελάτου των. Ὁ δὲ Σούν ἐγένετο ἄφαντος, ἀπελθὼν νὰ κοιμηθῇ εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν αὐτῷ γωνίαν, καὶ οὐδεὶς πλέον τὸν ἐπανεῖδε.

Μετὰ μίαν ὥραν ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ πιστοὶ τοῦ ὁπαδοῦ ἐξήρχοντο τῶν δωματίων των, προεγευμάτιζον μετὰ πολλῆς ὀρέξεως καὶ συνεβουλεύοντο περὶ τοῦ πρακτείου.

— Καλὸν εἶνε, εἶπον οἱ Φράϋ-Κραίγ, ν' ἀναγνώσωμεν τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα, διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν ὑπάρχει τι, τὸ ὅποιον νὰ μᾶς ἀφορᾷ.

— Ἐχετε δίκαιον, ἀπεκρίθη ὁ Κιν-Φό. Ἰσως μάθωμεν τί ἀπέγεινεν ὁ Βάγγ.

Ἐξῆλθον τότε καὶ οἱ τρεῖς τοῦ ξενοδοχείου, οἱ δὲ δύο πράκτορες ἐβάδιζον ἐκ φρονήσεως ἐκατέρωθεν τοῦ πελάτου των, παρατηροῦντες προσεκτικῶς τοὺς διαβάτας, καὶ ἀποφεύγοντες τὴν προσέγγισιν των. Διαβάντες οὕτω τὰς στενάς τῆς πόλεως ὁδοὺς, ἔφθασαν εἰς τὴν προκυμαίαν, ὅπου ἠγόρασαν καὶ ἀνέγνωσαν ἀπλήστως τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα.

Οὐδέν! οὐδέν ἄλλο, πλὴν τῆς ἐπισήμου υποσχέσεως διαχιλίων ταλλήρων, ἥτοι χιλίων τριακοσίων ταῖλ εἰς τὸν δυνάμενον νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν διαμονὴν τοῦ ἐκ Σάγγ-Χάι κ. Βάγγ εἰς τὸν κ. Γουλιέλμον Ι. Βίδουφ.

— Δὲν ἐφάνη λοιπὸν πλέον! εἶπεν ὁ Κιν-Φό.

— Τοῦτο θὰ εἶπῃ, ὅτι δὲν ἀνέγνωσε τὴν περὶ αὐτοῦ εἰδοποίησιν, εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Καὶ ἐμμένει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου του, προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

— Ἀλλὰ ποῦ νὰ εἶνε! ἀνέκραξεν ὁ Κιν-Φό.

— Κύριε, ὑπέλαβον οἱ Κραίγ-Φράϋ, νομίζετε ὅτι ἀπειλεῖσθε περισσότερο κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας σας;

— Ἀναμφιβόλως, ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό. Ἄν ὁ Βάγγ δὲν γνωρίζῃ τὴν μεταβολὴν τῆς θέσεώς μου, — πράγμα πιθανώτατον — ὅ' ἀναγκασθῇ βεβαίως νὰ ἐκπληρωσῇ τὴν ὑπόσχεσίν του. Ἐπομένως μετὰ μίαν ἡμέραν, μετὰ δύο, μετὰ τρεῖς, θὰ διατρέχω πολὺ περισσότερο κίνδυνον παρὰ σήμερον, καὶ μετὰ ἐξ ἀκόμῃ περισσότερο.

— Μετὰ τὴν λῆξιν ὅμως τῆς προθεσμίας;

— Δὲν ἔχω πλέον φόβον.

— Τότε λοιπὸν, κύριε, ἀπήντησαν οἱ Φράϋ-Κραίγ, τρία μόνον μέσα ἔχετε ν' ἀποφύγετε πάντα κίνδυνον κατ' αὐτὰς τὰς ἐξ ἡμέρας.

— Ποῖον εἶνε τὸ πρῶτον; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό.

— Νὰ ἐπανέλθετε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, εἶπεν ὁ Κραίγ, νὰ κλεισθῆτε εἰς τὸ δωμάτιόν σας καὶ νὰ περιμενεῖτε τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας.

— Τὸ δεύτερον;

— Νὰ κατορθώσετε νὰ σᾶς συλλάβουν ὡς κακούργον, καὶ νὰ ἀσφαλισθῆτε εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Τόγγ-Τσέου.

— Τὸ τρίτον;

— Νὰ θεωρηθῆτε ὡς ἀποθανόν, ἀπεκρίθησαν οἱ Φράϋ-Κραίγ, καὶ ν' ἀναστηθῆτε ὅταν παρέλθῃ ὁ κίνδυνος.

— Δὲν γνωρίζετε τὸν Βάγγ! ἀνέκραξεν ὁ Κιν-Φό. Ὁ Βάγγ θὰ εὔρη μέσον νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ εἰς τὴν φυλακὴν μου καὶ εἰς τὸν τάφον μου! Ἄν δὲν μ' ἐκτύπησεν ἔως τότε, θὰ εἶπῃ ὅτι δὲν τὸ ἠθέλησε, κ' ἐπροτίμησε νὰ μοῦ ἀφήσῃ τὴν εὐχαρίστησιν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν ἀνησυχίαν τῆς προσδοκίας! Τίς οἶδε, ποίους λόγους ἔχει. Ὅπως δήποτε, προτιμῶ νὰ περιμεῖνω ἐλεύθερος.

— Ἄς περιμεῖνωμεν! εἶπεν ὁ Κραίγ. Ἐν τούτοις...

— Μοῦ φαίνεται, ὅτι..., προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

— Κύριοι, ὑπέλαβε ξηρῶς ὁ Κιν-Φό, θὰ κάμω ὅ,τι μοῦ ἀρέσει. Ἐπειτα, ἂν ἀποθάνω πρὸ τῆς 25 τοῦ μηνός, τί χάνει ἡ Ἐταιρία σας;

— Διακοσίας χιλιάδας τάλληρα, ἀπήντησαν οἱ Φράϋ-Κραίγ.

— Κ' ἐγὼ χάνω ὅλην μου τὴν περιουσίαν, ἐκτός τῆς ζωῆς μου! Ἐνδιαφέρομαι λοιπὸν, καθὼς βλέπετε, περισσότερο ἀπὸ σᾶς.

— Σωστόν!

— Σωστότατον!

— Ἐξακολουθήσατε λοιπὸν νὰ με προφυλάττετε, ὅσον τὸ κρίνετε ἀναγκαῖον. Τὸ κατ' ἐμὲ, θὰ κάμω τὴν ὁρεξίν μου!

Ὁὐδεμία ἐνστασις ἦτο δυνατὴ, οἱ δὲ Κραίγ-Φράϋ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς προσεκτικωτέραν ἐπιτήρησιν τοῦ πελάτου των καὶ εἰς ἐπαύξεισιν τῶν προφυλακτικῶν των μέτρων. Ἠσθάνοντο ὅμως, ὅτι ἡ σπουδαιότης τῆς θέσεώς των ἤξανε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Ἡ Τόγγ-Τσέου εἶνε μία τῶν ἀρχαίων πόλεων τοῦ Οὐρανίου Κράτους. Κειμένη ἐπὶ διώρυγος τοῦ Πέϊ-Χὸ καὶ πλησίον ἄλλης, συνδεούσης αὐτὴν μετὰ τοῦ Πεκίνου, ἀποτελεῖ σπουδαῖον ἐμπορικὸν κέντρον, τὰ δὲ προάστειά της ζωογονεῖ πολυπληθῆς τύρβη καὶ κινήσις.

Τὸν Κιν-Φό καὶ τοὺς ἑταίρους του κατέπληξε μεγάλως ἡ κινήσις αὕτη, ὅτε ἐφθασαν ἐπὶ τὴν προκυμαίαν, εἰς ἣν προσορμίζονται τὰ ἐμπορικὰ σκάφη.

Ὁ Φράϋ καὶ ὁ Κραίγ, ἀφοῦ καλῶς ἀνελογίσθησαν τὴν θέσιν των, παρεδέχθησαν ἐπὶ τέλους ὅτι ἦσαν ἀσφαλέστεροι μεταξύ τοῦ πλήθους. Ὁ θάνατος τοῦ πελάτου των ἐμελλε, κατὰ τὰ φαινόμενα καὶ τὰ συμπεφωνημένα, ν' ἀποδοθῇ εἰς αὐτοχειρίαν. Ἐπομένως ὁ Βάγγ συμφέρον εἶχε νὰ φονεύσῃ αὐτὸν ὑπὸ τινος ὅρους, καθιστώντας πιθανὰ τὰ διὰ τῆς ἐπιστολῆς ὁμολογούμενα, καὶ οἱ δύο φύλακες δὲν εἶχον νὰ φοβηθῶσιν αἰφνιδίον τινα ἐπιθέσιν. Ὅτι πρὸ παντὸς τοὺς ἐνδιέφερον ἦτο νὰ μάθωσιν, ἂν ὁ πρῶτον Τάϊ-Πίγγ δὲν παρηκολούθει δεξιῶς τὰ ἔγχη των, καὶ πρὸς τοῦτο ἐθεώρουν μετὰ μεγάλης προσοχῆς τοὺς διαβάτας.

Αἰφνης ἠκούσθη ὄνομα, ὅπερ ἐξήγειρε φυσικῶς πᾶσαν αὐτῶν τὴν προσοχὴν.

— Κιν-Φό! Κιν-Φό! ἀνέκραζον μικροὶ τινες Κινέζοι, σκιρτώντες καὶ κροτοῦντες τὰς χεῖρας ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους.

Εἶχε λοιπὸν ἀναγνωρισθῇ ὁ Κιν-Φό, καὶ παρήγε τὸ ὄνομά του τὸ σύνθημα ἀποτελεσματικόν;

Ὁ ἦρος ἡμῶν ἔσθη ἄκων.

Ὁ δὲ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ ἠτοιμάσθησαν νὰ τάξωσι τὰ σώματά των εἰς προπύργιον αὐτοῦ.

Δὲν ἀπετείνοντο ὅμως πρὸς τὸν Κιν-Φό αἰκραυγαὶ ἐκεῖναι, οὐδ' ὑπόπτειέ τις τὴν παρουσίαν του. Ἐστὴ λοιπὸν ἐκεῖνος ἀκίνητος, καὶ ἀνέμεινε περιέργως νὰ μάθῃ διατὶ ἠκούσθη τὸ ὄνομά του.

Ὅμιλός τις ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων εἶχε σχηματισθῇ πέριξ αἰδοῦ τινος πλάνητος, ὃν ἐφαίνετο ἀσμενίζον τὸ πλῆθος· διότι πάντες ἐφώναζον, ἐπευφήμουν καὶ ἐχειροκροτοῦν ἐκ προομιῶν.

Ὅτε ὁ ψάλτης εἶδεν, ὅτι εἶχε περὶ ἑαυτὸν ἐπαρκῆς ἀκροατήριον, ἐξήγαγε τῆς ἐσθῆτός του δέσμην εἰκόνων ποικιλοχρῶμων, καὶ διὰ φωνῆς ἠχηρᾶς ἀνέκραξεν:

— Αἱ πέντε φυλακαὶ τοῦ Ἐκατορτοῦτου!

Ἦτο ἡ περίφημος ἐλεγεία, ἣτις διέτρεχε τότε τὸ Οὐράνιον Κράτος.

Οἱ Κραίγ-Φράυ ἠθέλησαν ν' ἀπομακρύνωσι τὸν πελάτην των, ἀλλ' ὁ Κιν-Φό ἐπέμεινε νὰ μείνῃ. Οὐδεὶς τὸν ἐγνώριζε, καὶ πολλὴν ἠσθάνετο ἐπιθυμίαν ν' ἀκούσῃ τὴν ἐλεγείαν ἐκείνην, ἣν οὐδέποτε εἶχεν ἀκούσει, καὶ ἥτις εἶχεν ἀντικείμενον τὰ κατ' αὐτόν.

Ὁ ψάλτης ἤρχισεν ὡς ἐξῆς :

«Κατὰ τὴν πρώτην φυλακὴν ἡ σελήνη φωτίζει τὴν κορυφὴν τοῦ οἴκου τοῦ Σάγγ-Χαϊ. Ὁ Κιν-Φό εἶνε νέος, μόλις εἰκοσαετής. Ὁμοιάζει ἰτέαν, τῆς ὁποίας μόλις φύονται τὰ πρῶτα πράσινα φύλλα.

»Τὴν δευτέραν φυλακὴν ἡ σελήνη φωτίζει τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ πλουσίου γεάμεν. Ὁ Κιν-Φό εἶνε τεσσαρακοντούτης. Αἱ μυρίαὶ τοῦ ἐπιχειρήσεως ἐπιτυχάνουσιν ὄλαι, καὶ οἱ γείτονες τὸν πανηγυρίζουσιν.»

Ὁ ψάλτης ἤλλασσε φυσιογνωμίαν κ' ἐφαίνετο γηράσκων εἰς ἐκάστην στροφὴν· οἱ δὲ ἀκραταὶ τοῦ τὸν ἐχειροκρότου παταγῶδως.

Ἐξηκολούθησε :

«Τὴν τρίτην φυλακὴν ἡ σελήνη φωτίζει τὸν ὄριζοντα. Ὁ Κιν-Φό εἶνε ἐξηκοντούτης. Μετὰ τὰ πράσινα φύλλα τοῦ θέρους, τὰ κίτρινα χρυσάνθεμα τοῦ φθινοπώρου.

»Τὴν τετάρτην φυλακὴν ἡ σελήνη κλίνει πρὸς τὴν δύσιν. Ὁ Κιν-Φό εἶνε ὀγδοηκοντούτης. Τὸ σῶμά του εἶνε ῥικνόν, ὡς γαρίς ἐντὸς τοῦ θερμοῦ ὕδατος. Παρακαμάζει, . . . δύνει ὡς τὸ ἄστρον τῆς νυκτός !

»Τὴν πέμπτην φυλακὴν οἱ ἀλέκτορες χαιρετίζουν τὴν ὑποφώσκουσαν αὐγὴν. Ὁ Κιν-Φό εἶνε ἑκατοντούτης. Ἀποθνήσκει, καὶ ἡ ζωηρότερα τοῦ ἐπιθυμῖα ἐκπληροῦται. Ἄλλ' ὁ ἀλαζῶν ἡγεμῶν ἴεν ἀρνεῖται νὰ τὸν δεχθῆ. Ὁ ἡγεμῶν ἴεν δὲν ἀγαπᾷ τοὺς γέροντας, οἵτινες θὰ ἔλεγον λήρους εἰς τὴν αὐλὴν του ! Ὁ γέρον Κιν-Φό, μὴ δυνάμενος τοιοιτοτρόπως νὰ εὕρῃ ἀνάπαυσιν, πλανᾷται εἰς αἰῶνας αἰῶνων !»

Καὶ τὸ πλήθος ἐχειροκρότει καὶ ὁ ψάλτης ἐπῶλει καθ' ἑκατοντάδας τὴν ἐλεγείαν του, πρὸς τρία σαπέκα τὸ ἀντίτυπον !

Διατί νὰ μὴ ἀγοράσῃ καὶ ὁ Κιν-Φό ; Ἐξήγαγε κέρματά τινα τοῦ θυλακίου του, καὶ εἴτεινε πλήρη τὴν χεῖρά του διὰ τοῦ πλήθους.

Αἶφνης ἡ χεὶρ του ἠνοιχθῆ καὶ τὰ κέρματα ἐκφυγόντα ἔπεσον χαμαί.

Ἀπέναντί του ἴστατο ἄνθρωπος, οὔτινος τὸ βλέμμα διεσταυρώθη πρὸς τὸ βλέμμα του.

— Ἄ ! ἀνέκραξεν ὁ Κιν-Φό, μὴ δυνῆθεις νὰ κρατήσῃ τὸ ἐρωτηματικὸν καὶ θαυμαστικὸν συγχρόνως αὐτὸ ἐπιφώνημα.

Οἱ Φράυ-Κραίγ περιεκύκλωσαν αὐτόν, νομίζοντες ὅτι ἠπειλεῖτο, ὅτι ἀνεγνωρίσθη, ὅτι εἶχε θανασιμῶς ἴσως πληγῆ.

— Ὁ Βάγγ ! ἐφώνησεν ἐκεῖνος.

— Ὁ Βάγγ ! ἐπανελάβον ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράυ.

Ἦτο ὁ Βάγγ ἀληθῶς, καὶ ἀνεγνώρισε τὸν παλαιὸν του μαθητὴν. Ἄντι ὅμως νὰ ὀρμήσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπώθησε ῥωμαλέως τοὺς περιστάτας κ' ἐπάτη δρομαίως εἰς φυγὴν δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν μακρῶν του σκελῶν.

Ὁ Κιν-Φό, ἐπιθυμῶν νὰ καθαρῖσῃ τὴν ἀφῶρητον θέσιν του, ἐπάτη ἀδιστακτικῶς εἰς καταδίωξιν τοῦ Βάγγ, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Κραίγ καὶ τοῦ Φράυ, οἵτινες οὔτε νὰ προδράμωσιν αὐτοῦ ἠθέλησαν οὔτε νὰ ὑστερήσωσιν.

Ἀναγνωρίσαντες καὶ αὐτοὶ τὸν δυσεὔρετον φιλόσοφον, ἐνόησαν ἐκ τῆς ἐκπλήξεώς του ὅτι δὲν προσεδόκα καὶ αὐτὸς νὰ ἐπανίδῃ τὸν Κιν-Φό, ὡς οὗτος δὲν ἠλπίζε νὰ ἐπανίδῃ ἐκεῖνον εἰς αὐτὸ τὸ μέρος.

Διατί ὅμως ἔφρευγεν ὁ Βάγγ ;

Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀνεξήγητον. Ἄλλ' ἔφρευγεν ἐν τούτοις, ὡς εἰ πάσα τοῦ Οὐρανίου Κράτους ἡ ἀστυνομία τὸν κατεδίωκε.

Ἡ καταδίωξις ἐκείνη ὑπῆρξε μανιώδης !

— Δὲν εἶμαι κατεστραμμένος ! Βάγγ ! Βάγγ ! δὲν εἶμαι κατεστραμμένος ! ἐφώνει ὁ Κιν-Φό.

— Εἶνε πλούσιος ! πλούσιος ! ἐπανελάμβανον ὁ Φράυ καὶ ὁ Κραίγ.

— Ἄλλ' ὁ Βάγγ ἦτο μακρὰν, καὶ δὲν ἤκουε τὰς λέξεις ταύτας ἵνα σταθῆ. Ὑπερβάς δὲ οὕτω τὴν προκυμαίαν τῆς διώρυγος, ἐφάσεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Δυτικοῦ προαστείου.

Οἱ τρεῖς διώκται τοῦ ἔτρεχον κατόπιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὸν προσεγγίσωσιν ἀπέμενον τουναντίον πολὺ ὀπίσω του. Συνέτρεχον δὲ μετ' αὐτῶν καὶ πέντ' ἐξ Κινέζοι, καὶ ἀστυνομικοὶ τινες κλητῆρες, ὑπολαθόντες κακοῦργον τὸν τοσοῦτον ταχέως φεύγοντα.

Περίεργον πάντως ἦτο τὸ θέαμα τοῦ πνευστιῶντος ἐκείνου ὀμίλου, ὅστις ἐφάνει, ὠλόλυξε καὶ ἐπληθύνετο βαθμηδὸν καθ' ὅσον προεχόρει. Πέριξ τοῦ ψάλτου εἶχε καθαρῶς ἀκουσθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Βάγγ προφερόμενον ὑπὸ τοῦ Κιν-Φό. Ἄλλ' εὐτυχῶς ὁ φιλόσοφος δὲν εἶχεν ἀποκριθῆ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ μαθητοῦ του, διότι ἅπανα ἡ πόλις ἤθελε τότε τραπῆ εἰς καταδίωξιν τοσοῦτον διασῆμου ἀνθρώπου. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ τοῦ Βάγγ, αἰφνιδίως ἀποκαλυπτόμενον, ἤρκεσε. Βάγγ ! ἦτο τὸ αἰνιγματῶδες ἐκεῖνο πρόσωπον, οὔτινος ἡ ἀνακάλυψις ἤξιζε κολοσσιαίαν ἀμοιβήν. Τὸ πρᾶγμα ἦτο γνωστόν. Ὡστε ἂν ὁ Κιν-Φό ἔτρεχε κατόπιν τῶν δικτασίων χιλιάδων ταλλήρων, ἅτινα ἀπετέλουν τὴν περιουσίαν του, οἱ δὲ Κραίγ-Φράυ κατόπιν τῶν ἀσφαλισθεῖσων διακοσίων χιλιάδων, οἱ ἄλλοι ἐδίωκον δισχιλία τάλληρα τῆς ἐπιγγελημένης ἀμοιβῆς, καὶ πρέπει τις νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ πασότης ἦτο ἱκανὴ νὰ πτερώσῃ τοὺς πόδας τοῦ πλήθους.

— Βάγγ ! Βάγγ ! εἶμαι πλουσιώτερος παρά ποτε ! ἐφώνει πάντοτε ὁ Κιν-Φό, ὅσον δυνα-

τώτερον τῷ ἐπέτρεπεν ἢ ταχύτης τοῦ δρόμου.
— Δὲν εἶνε πτωχός! δὲν εἶνε κατεστραμμένος!
ἐπανέλαβαν ὁ Κραίγυ καὶ ὁ Φράυ.

— Ηἰάστε τον! Ηἰάστε τον! ἐκραύγαζε τὸ παρακολουθοῦν πλῆθος, αὐξάνον ἀδιακόπως.

Ἄλλ' ὁ Βάγγυ οὐδὲν ἤκουε. Τρέχων ἀπνευστί, οὐδαμῶς διελογίζετο ν' ἀναστείλῃ τὴν ταχύτητά του, ὅπως ἀποκριθῇ ἢ στρέψῃ κἀν τὴν κεφαλὴν.

Διέδραμεν οὕτω τὸ προάστειον καὶ ἐτράπη τὴν παρὰ τὴν διώρυγα πλακόστρωτον ὁδόν, ἣ τις ἔρμος οὕσα παρείχεν αὐτῷ πᾶσαν ἐλευθερίαν. Ἠύξησε τότε ἡ ὄρμη του, ἀλλ' ἤυξησε φυσικῶς καὶ ἡ ὄρμη τῶν διωκόντων.

Ἡ ἔκφρων ἐκείνη φυγὴ διήρκεσεν εἴκοσι περίπου λεπτά, οὐδεὶς δὲ ἠδύνατο νὰ συμπεράνῃ ποῖον θ' ἀπέβαινε τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐν τούτοις ὁ φυγὰς ἐφάνη ἐξασθενῶν ὀλίγον, καὶ ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν διωκτῶν του ἀπόστασις ἤρχισεν ἐλαττωμένη.

Ὁ Βάγγυ τὸ ἐνόησε, καὶ κάμψας αἰφνης τὸν δρόμον του ἠφανίσθη ὀπισθεν τοῦ χλοεροῦ περιβόλου μικρᾶς παγόδας, δεξιόθεν τῆς ὁδοῦ.

— Δέκα χιλιάδες ταῖ! εἰς ὅποιον τὸν πιάσῃ! ἐφώνησεν ὁ Κιν-Φό.

— Δέκα χιλιάδες ταῖ! ἐπανέλαβον οἱ Φράυ-Κραίγυ.

— Γιά! Γιά! Γιά! ὠλόλυξαν οἱ προτρέχοντες.

Ἐρμησαν δὲ πάντες πλαγίως ἐπὶ τὰ ἔγνη τοῦ φιλοσόφου, καὶ περιέκαμψαν τὴν παγόδαν.

Μετὰ μικρὸν ἀνεφάνη ὁ Βάγγυ ἀκολουθῶν στενὴν τινα διαγώνιον ἀτραπὸν, καὶ κάμψας ἐκ νέου, ὅπως παραπλανήσῃ τοὺς διώκτας του, ἐτράπη τὴν κυρίαν πλακόστρωτον ὁδόν.

Τότε ὅμως ἐφάνη προδήλως ἐξαντλούμενος, καὶ πολλάκις κατ' ἐπανάληψιν ἔστρεψεν ὀπίσω τὴν κεφαλὴν. Ἄλλ' ὁ Κιν-Φό, ὁ Κραίγυ καὶ ὁ Φράυ οὐδόλως εἶχον ἐξασθενήσει· ἔτρεχον ἀκράτητοι, οὐδεὶς δὲ τῶν ἐπὶ προσδοκία τῆς ἀμοιβῆς συνδιωκόντων κατώρθου νὰ προδράμῃ αὐτῶν.

Ἡ λύσις ἐπέκειτο. Ἦτο ζήτημα χρόνου, καὶ χρόνου προφανῶς συντόμου.

Πάντες, ὁ Βάγγυ, ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ ἑταῖροί του εἶχον φθάσει εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καθ' ἣ λεωφόρος ὑπερβαίνει τὸν ποταμὸν διὰ τῆς περιφήμου γεφύρας τοῦ Παλικᾶς, ὅπου πρὸ δεκαεννέα ἐτῶν εἶχον συντρίψει τὰ γαλλικὰ τηλεβόλα τὸν ταρταρικὸν στρατόν.

Ὁ Βάγγυ, ἐξασθενημένος, ἔρμησεν ἐπὶ τὴν λεωφόρον, ὁ δὲ Κιν-Φό καὶ οἱ ἄλλοι προσήγγισαν εἰς αὐτὸν ἐσχάτην καταβαλόντες προσπάθειαν. Μετ' ὀλίγον εἴκοσι μόλις βήματα, δεκαπέντε, δέκα μόνον τοὺς ἐχώριζον.

Ὁ Βάγγυ ἠσθάνθη τότε, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου συναλαμβάνετο· ἐπειδὴ δὲ, ἐξ ἀνεξηγήτου πεισμοσύνης, ἐφαίνετο φοβούμενος καὶ ἀποφεύγων πᾶσαν

συνάντησιν μετὰ τοῦ ἀρχαίου μαθητοῦ του, ἐκινδύνευσε καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἵνα διαφύγῃ, καὶ πηδῆσας ὑπὲρ τὸ κιγκλιδίωμα ἐρρίφθη εἰς τὸν Πεί-Χό.

Ὁ Κιν-Φό ἐσταμάτησεν ἐπὶ μικρὸν, κραυγάζων:

— Βάγγυ! Βάγγυ!

— Εἶτα δέ, ὄρμων καὶ αὐτός,

— Θὰ τὸν συλλάβω ζῶντα! ἐφώνησε καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν.

— Κραίγυ! εἶπεν ὁ Φράυ.

— Φράυ! εἶπεν ὁ Κραίγυ.

— Διακόσαι χιλιάδες τάλληρα πνίγονται!

Ἐπερηδῶντες δὲ ἀμφότεροι τὸ κιγκλιδίωμα, ὤρμησαν εἰς βοήθειαν τοῦ ζημιώδους πελάτου τῆς Ἐκατοτοῦτιδος.

Ὀλίγοι τινὲς τῶν ἐθελοντῶν τοὺς παρηκολούθησαν· μάταιος ὅμως ἔμελλε ν' ἀποβῇ ὁ τοσοῦτος ζήλος. Μάτην ὁ Κιν-Φό, ὁ Φράυ καὶ ὁ Κραίγυ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες διηρμήνησαν παντοιοτρόπως τὸ ρεύμα τοῦ Πεί-Χό· ὁ Βάγγυ δὲν ἀνευρέθη. Παρασυρθεὶς πιθανῶς ὑπὸ τοῦ ρεύματος, ἐξεβράσθη, τίς οἶδε ποῦ, ὁ ἀτυχὴς φιλόσοφος.

ἠθέλησεν ἄρα γε ἀπλῶς νὰ διαφύγῃ τοὺς διώκτας του, ἢ ἀπεφάσισε, διὰ μυστηριώδη τινὰ λόγον, ν' αὐτοκτονήσῃ; Οὐδεὶς ἠδύνατο ν' ἀπαντήσῃ.

Μετὰ δύο ὥρας ὁ Κιν-Φό, ὁ Κραίγυ καὶ ὁ Φράυ, ἀγανακτοῦντες μὲν ἀλλὰ στεγνωθέντες ὅπως δῆποτε καὶ γευματίσαντες, ἐτρέποντο πρὸς τὸ Πεκίνον, παρακολουθούμενοι ὑπὸ τοῦ Σούν, ὅστις ἐξυπνήσας ἐκ μέσου τοῦ ὕπνου του ἐβλάσφημι ὅσον δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ φαντασθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

Ὅπου ὁ ἀναγνώστης δύναται ἀκόπως, διατρέχων μίαν πόλιν, νὰ διατρέξῃ τέσσαρας.

Τὸ Πέ-Τσέ-Λί, ἡ βορειοτάτη τῶν δεκαοκτῶ ἐπαρχιῶν τῆς Κίνας, διαιρεῖται εἰς ἐννέα διαμερίσματα. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἔχει πρωτεύουσαν τὸ Χουν-Κιν-Φό, ἣτοι «πόλιν πρώτης τάξεως, ὑπακούουσαν εἰς τὸν Οὐράνον», καὶ ἡ πόλις αὕτη εἶνε τὸ Πεκίνον.

Ἄς φαντασθῇ τις κινεζικὸν αἰνιγματώδες ἀβάκιον, ἐξήκοντα χιλιάδων στρεμμάτων ἔχον ἐπιφάνειαν καὶ ὀκτῶ λευγῶν περίμετρον, οἷτινος τὰ ἀνόμια καὶ ἀσύμμετρα τεμάχια πληροῦσιν ἀναγκαίως ἐν παραλληλόγραμμον, καὶ ἔχει ἀκριβῆ περίπου εἰκόνα τῆς μυστηριώδους ἐκείνης Καμβελῶ, τῆς πρωτεύουσας τοῦ Οὐρανίου Κράτους, ἣν τασοῦτον παραδόξως περιέγραφεν ὁ Μάρκος Πόλος περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος.

Τὸ Πεκίνον περιλαμβάνει πράγματι δύο διακεκριμένας πόλεις, χωριζομένας δι' εὐρείας λεωφόρου καὶ ὠχυρωμένου τείχους. Ἡ μὲν ἐξ αὐτῶν, ὀρθογώνιον ἀποτελοῦσα παραλληλόγραμμον,

εἶνε ἡ κινεζικὴ πόλις· ἡ δέ, σχηματίζουσα τετραγώνον σχεδὸν ἀκριβές, εἶνε ἡ πόλις ἡ ταρταρική, καὶ περιλαμβάνει δύο ἄλλας πόλεις, τὴν κιτρίνην, Χαόγγ-Τσιγγ καὶ τὴν Βρυθράν ἥτοι ἀπηγορευμένην.

Ἄλλοτε τὰς πόλεις αὐτὰς πάσας κατῴκουν δύο περίπου ἑκατομμύρια· ἀλλ' ἡ μετανάστευσις, ἣν προσέκλεσεν ἡ πτωχεία, περιώρισε τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν εἰς ἓν μόλις ἑκατομμύριον.

Τεῖχος ὠχυρωμένον, ἐξ λευγῶν ἔχον περίμετρον, ὕψος δὲ καὶ πάχος τεσσαράκοντα μέτρι πεντήκοντα ποδῶν, περιβάλλει τὴν ταρταρικὴν πόλιν διὰ λαμπροῦ πλακοστρώτου περιπάτου, καὶ καταλήγει εἰς τέσσαρας μεγάλους γωνιαῖους προμαχῶνας, ὅπου φρουροῦσι φύλακες.

Ὁ αὐτοκράτωρ, Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ, φρουρεῖται καλῶς, ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνώσται.

Κατὰ τὸ κέντρον τῆς ταρταρικῆς πόλεως ἡ Κιτρίνη πόλις περιέχει ὄρος ἀνθράκων, τριακοσίους πόδας ὑψηλόν, θαυμασίαν διώρυγα, καλουμένην *Μέσην θάλασσαν* καὶ διατεταμένην ὑπὸ μαρμαρίνης γέφυρας, δύο μοναστήρια βύζων, μίαν *Ἐξταστικὴν* παγόδα, τὸν ναὸν τῶν Πνευμάτων, ἕτερον τῶν Ἀνέμων, καὶ πολλοὺς ἄλλους ναοὺς καὶ παγόδας.

Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ τετραπλεύρου τούτου κρύπτεται ἡ ἀπηγορευμένη πόλις, ὀκτακοσίαν σερμαμάτων ἔχουσα περιφέρειαν, καὶ περιβαλλομένη ὑπὸ διώρυγας, ἣν ζευγνύουσιν ἑπτὰ μαρμαρίναι γέφυραι. Ἐννοεῖται δέ, ὅτι ἀφοῦ ἡ βασιλεύουσα δυναστεία εἶνε μαντουϊκὴ, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πρώτης τῶν τριῶν τούτων πόλεων εἶνε ὁμόφυλοι· οἱ δὲ Κινεζοὶ κατοικοῦσιν ἐκτός, εἰς τὴν παρηρητημένην πόλιν.

Εἰς τὴν ἀπηγορευμένην αὐτὴν πόλιν εἰσχωρεῖ τις διὰ πόλης μεσημβρινῆς, ἥτις φέρει τὸ ὄνομα «τῆς Μεγάλης Ἀγνότητος» καὶ ἀνοίγεται μόνον εἰς τοὺς αὐτοκράτορας καὶ τὰς αὐτοκρατεῖρας. Ἐγείρονται δ' ἐντός αὐτῆς τοσαῦτα ἀνάκτορα, καὶ μέγαρα δημόσια, καὶ ναοὶ καὶ οἰκοδομήματα, ὅσα οὐδέποτε, τοσοῦτον ποικίλα καὶ πλούσια, συνεισρωθήσαν ἐν οἰαδῇποτε ἀρχαίᾳ ἢ νέα μεγαλοπόλει.

Περίξ τῆς Κιτρίνης πόλεως ἐκτείνεται ἡ πόλις ἡ ταρταρική, ὅπου ὑπάρχουσιν ἡ γαλλικὴ πρεσβεία, ἡ ἀγγλικὴ καὶ ἡ ῥωσικὴ, τὸ νοσοκομεῖον τῶν ἱεραποστόλων τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν βορείων καὶ ἀνατολικῶν καθολικῶν, οἱ σταυλοὶ τῶν ἐλεφάντων, οἵτινες ἓνα καὶ μόνον περιέχουσι, καὶ αὐτὸν μόνόφθαλμον καὶ ἑκατοντούτην, καὶ οἰκοδομημάτων ἄλλων πληθὺς ἄπειρος καὶ πολυποικίλους.

Ἡ κινεζικὴ τοῦ Πεκίνου πόλις, καλουμένη Βαί-Τσεγγ, ὁμοιάζει κατὰ πολλὰ πρὸς τὴν ταρταρικήν, ἀλλὰ καὶ διαφέρει ἐπίσης κατὰ τινα.

Δύο διάστημα οἱ ναοὶ κατέχουσι τὸ μεσημβρινὸν αὐτῆς μέρος, ὁ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ὁ τῆς Γεωργίας,

εἰς οὓς πρέπει νὰ προσθέσωμεν τοὺς ναοὺς τῆς θεᾶς Κοάνιν, τοῦ πνεύματος τοῦ Τρόμου, τοῦ Ἐξαγνισμοῦ, τοῦ Μέλανος Δράκοντος, τὰς ἀγοράς, τὰ θεάτρα, κ.π.λ.

Τὸ ὀρθογώνιον αὐτὸ παραλληλόγραμμον διαίρεται, ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον, διὰ σπουδαίας ἀρτηρίας, καλουμένης Μεγάλης Λεωφόρου, καὶ διατεταμένης ὑπὸ ἄλλης εὐρείας ὁδοῦ, ὀνομαζομένης Χα-Κούα, ὅπου καὶ διέμενον, ὡς ἐνθυμεῖται ὁ ἀναγνώστης, ἡ μέλλουσα Κυρία Κιν-Φό.

Ἐνθυμεῖται ἐπίσης ὁ ἀναγνώστης, ὅτι ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἐπιστολῆς δι' ἧς τῇ ἀνήγγελλε τὴν καταστροφὴν τοῦ, ἡ νεαρὰ χήρα εἶχε λάβει παρὰ τοῦ Κιν-Φό ἄλλην δευτέραν ἐπιστολήν, ἀκυροῦσαν τὴν πρώτην, δι' ἧς τῇ ἀνηγγέλλετο, ὅτι «ὁ μικρὸς τῆς νεώτερος ἀδελφός» ἤθελεν ἐπανέλθει πρὸς αὐτὴν πρὶν ἢ παρέλθῃ ἡ ἐβδόμη σελήνη.

Περὶ τὸν νὰ εἰπωμεν, ἂν ἠρίθμησεν ἕκτοτε τὰς ὥρας καὶ τὰς ἡμέρας ἡ Λε-Οὐ. Ἄλλ' ὁ Κιν-Φό οὐδὲν εἶχε πλέον μνήσει, καὶ οὐδεμίαν εἶχε δοθῆ ἀπάντησις εἰς τὰς ἐπιστολάς τῆς, ἃς ἔστειλεν ἐκείνη εἰς Σάγγ-Χάι. Ἐννοεῖται δὲ ποία ὑπῆρξεν ἡ ἀνησυχία τῆς, ὅτε ἐπέστη ἡ ταχθεῖσα προθεσμία καὶ ὁ Κιν-Φό δὲν ἐφάνη.

Κατὰ τὰς μακρὰς αὐτὰς ἡμέρας ἡ νεαρὰ γυνὴ δὲν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας τῆς, καὶ ἀνυπόμονος προσεδόξα· ἡ δὲ δυσάρεστος Νάν δὲν ἦτο βεβαίως ἀρμόδια εἰς διασκέδασις τῆς ἀνίας τῆς.

Τέλος ἀπεφάσις τὸν ἐξῆλθη, ἵνα μεταβῇ καὶ προσευχηθῇ εἰς τὸν ναὸν Κοάν-Τι-Μιά, τιμῶμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς θεᾶς Κοάνιν, θεότητος τῆς βουδικῆς θρησκείας, εἰς ἣν ἀνήκε καὶ ἡ Λε-Οὐ. Καλέσασα δὲ τὴν Νάν, παρήγγειλεν αὐτῇ νὰ κράξῃ πρὸς τοῦτο ἐν φορεῖον.

Ἡ Νάν ὕψωσε τοὺς ὤμους γυρλιζούσα, καὶ ἐξῆλθεν ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ παραγγελίαν, ἐνῶ ἡ νεαρὰ χήρα, μόνη ἐν τῷ δωματίῳ τῆς, ἐθεώρει τὸν ἄφωνον φωνογράφον, ὅστις δὲν μετέδιδεν αὐτῇ πλέον τοῦ ἀπόντος τὴν καλιάν.

— Ἄ! εἶπεν, ἃς μάθη τοῦλάχιστον ὅτι δὲν ἔπαυσα νὰ τὸν συλλογίζωμαι, καὶ ἡ φωνὴ μου ἃς τοῦ τὸ ἐπαναλάβῃ ὅταν ἐπιστρέψῃ.

Ἦθήσασα δὲ τὸν φωνογραφικὸν κύλινδρον, ἐπρόφερε μεγαλοφῶνως τὰς τρυφερωτέρας φράσεις, ὅσας ἠδύνατο νὰ τῇ ὑπαγορεύσῃ ἡ καρδιά τῆς.

Τότε εἰσῆλθεν αἴφνης ἡ Νάν, καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ φορεῖον ἔνεμεν τὴν κυρίαν, «ἡ ὁποία ἡμποροῦσε νὰ μείνῃ καὶ εἰς τὸ σπίτι τῆς».

Ἡ Λε-Οὐ, ἔννοεῖται, οὐδεμίαν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὰς μεμψιμοιρίας τῆς Νάν, καὶ ἐπιβάσα τοῦ φορεῖου διέταξε νὰ φέρωσιν αὐτὴν εἰς τὸν ναὸν Κοάν-Τι-Μιά.

Τὸ φορεῖον ἐκίνησεν, ἀλλὰ προέβαινε μετὰ μετρίστης δυσκολίας, διότι ἡ ὁδὸς ἦτο πλήρως ἀνεθρόπων. Τέλος ἔφθασε πρὸ τοῦ ναοῦ, καὶ ἡ νε

γρά χήρα εἰσελθοῦσα ἐγονυπέτησε πρὸ τοῦ ἀγάλματος τῆς θεᾶς. Εἶτα δὲ κατηθύνθη πρὸς ἱερὰν τινα συσκευὴν, ἥτις ὀνομάζεται «Μύλος παρακλήσεων»· τοῦ μύλου τούτου αἱ ὀκτὼ πτέρυγες ἤγγιζον στρεφόμενοι διὰ τοῦ ἄκρου των μικρὰς ταινίας, ἐφ' ὧν ἦσαν ἐπιγεγραμμένα ἱερὰ ῥητά.

Σοβαρὸς τις βόνζος ἀνέμενε πλησίον τῆς συσκευῆς τοὺς πιστοὺς καὶ ἰδίως τὴν τιμὴν τῆς πίστεως αὐτῶν.

Ἡ Λε-Οὐ ἐνεχειρίσεν εἰς τὸν ἱερέα τοῦ Βούδα ὀλίγα ταέλ, εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν· εἶτα δὲ ἤγγισε διὰ τῆς δεξιᾶς τῆς χειρὸς τὸν στρόφαλον τοῦ μύλου καὶ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς κίνησιν, ἀφοῦ ἔθλιψε διὰ τῆς ἀριστερᾶς τὴν καρδίαν τῆς.

— Ταχύτερον! ἐφώνησεν αὐτῇ ὁ βόνζος, καὶ ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐκίνησε τὸν μύλον ὀρμητικώτερον.

Ἡ περιδίνουσα ἐκείνη διήρκεσεν ἐν τέταρτον περὶπου τῆς ὥρας, μεθ' ἧς ὁ βόνζος ἐβεβαίωσεν ὅτι αἱ εὐχαὶ τῆς ἱκέτιδος ἤθελον εἰσακουσθῆ.

Ἡ Λε-Οὐ προσεκύνησε καὶ πάλιν τὸ ἀγαλμα τῆς θεᾶς Κόαγερ, καὶ ἐξελθοῦσα τοῦ ναοῦ ἀνέβη εἰς τὸ φορεῖόν τῆς, ἵνα ἐπανέλθῃ οἴκαδε.

Ἄλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν τὸ φορεῖον εἰσῆρχετο εἰς τὴν Μεγάλην Λεωφόρον, οἱ φορεῖς ἠναγκάσθησαν νὰ παραμερίσωσι ταχέως, διότι στρατιῶται ἐξώθουν ἀποτόμως τὰ πλήθη. Τὰ κατὰ στήματα ἐκλείοντο κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν, αἱ δὲ πλάγαι ὁδοὶ ἐφράσσοντο διὰ κυανῶν παραπετασμάτων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἀστυνομικῶν κλητῆρων.

Μακρὰ συνοδία, κατέγουσα μέρος τῆς λεωφόρου, προὔχωρει θορυβωδῶς.

Ἦν ὁ αὐτοκράτωρ Κοάγγ-Σίν, οὔτινος τὸ ὄνομα σημαίνει «Συνέχειαν Δόξης», ἐπανερχόμενος εἰς τὴν πιστὴν ταρταρικὴν του πόλιν, ἧς ἐμελλε ν' ἀνοιχθῆ ἐνώπιόν του ἡ κεντρικὴ Πύλη.

Κατόπιν τῶν δύο προδρόμων ἔβαινον οὐλαμὸς προσκόπων, ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἀποσπάσματος ἱππέων, τεταγμένων εἰς δύο παραλλήλους στοίχους καὶ φερόντων ῥάβδους κρεμαμένας ἀπὸ σταυρωτοῦ τελαμώνος.

Κατόπιν αὐτῶν ὄμιλος ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἔφερον ἀνεπτυγμένον τὸ κίτρινον θυσσανωτὸν ἀλεξήλιον, ὅπερ ἐκόσμηε ὁ δράκων—ἐμβλημα τοῦ αὐτοκράτορος, ὡς ὁ φοινῆξ εἶνε ἐμβλημα τῆς αὐτοκρατορίας.

Μετὰ ταῦτα ἐπεφάνη τὸ φορεῖον, οὔτινος εἶχε ἀνασυρθῆ τὸ ἐκ κιτρινῆς μετάξης κάλυμμα, κομίζομενον ὑπὸ δεκαῆξ ἀνδρῶν, φορούντων ἐσθῆτας ἐρυθρὰς, καταστίκτους διὰ λευκῶν κοσμήτων, καὶ μεταξωτοὺς κεντημένους ὑπενδύτας. Πρίγκηπες δὲ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ ἀνώτεροι δημόσιοι λειτουργοί, ἐπιβαίνοντες ἱππῶν λευκῶν, ὧν ἡ σκευὴ ἦν ἐπίσης ἐκ μετάξης κιτρινῆς, εἰς δεῖγμα ὑφίστης εὐγενείας, ἠκολούθησαν τὸ αὐτοκρατορικὸν φορεῖον, ὅπου ἔκειτο ὁ

νακεκλιμένος ὁ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἐξάδελφος τοῦ αὐτοκράτορος Τόγγ-Τσέ καὶ ἀνεψιὸς τοῦ ἡγεμόνος Κόγγ.

Μετὰ τὸ φορεῖον ἤρχοντο οἱ ἱπποκόμοι καὶ οἱ ἀναπληρωτικοὶ φορεῖς· οὕτω δὲ τέλος ὀλόκληρος ἡ συνοδία παρῆλθεν ὑπὸ τὴν Πύλην τοῦ Τιέν, πρὸς μεγίστην εὐχαρίστησιν τῶν διαβατῶν, ἐμπόρων καὶ ἐπαϊτῶν, οἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ ἐπαναλάβωσι τὸ ἔργον των.

Τὸ φορεῖον τῆς Λε-Οὐ ἀνέλαβεν ἐπίσης τὸν δρόμον του καὶ ἀπέθηκεν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μετὰ δίωρον ἀπουσίαν.

Ἄλλὰ ποίαν ἐκπληξιν ἐπεφύλασεν ἡ θεὰ Κοάνιν εἰς τὴν νεαρὰν γυναῖκα!

Καθ' ἣν στιγμὴν ἴστατο τὸ φορεῖον, ἄμαξα κονιοσκεπής, συρομένη ὑπὸ δύο ἡμιόνων εἶχεν ἐπίσης σταματηθεῖν πρὸ τῆς θύρας, καὶ ἀπέβαινε ἐξ αὐτῆς ὁ Κιν-Φό, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Κραίγ, τοῦ Φραῦ καὶ τοῦ Σούν.

— Σὺ! Σὺ! ἐφώνησεν ἡ Λε-Οὐ, μὴ δυναμένη νὰ πιστεύσῃ τοὺς ὀφθαλμούς τῆς.

— Ἀγαπητῆ μου μικρὰ ἀδελφή! ἔκραξεν ὁ Κιν-Φό, δὲν ἀμφέβαλλες περὶ τῆς ἐπιστροφῆς μου;..

Ἡ Λε-Οὐ δὲν ἀπεκρίθη. Ἐδραξέ τὴν χεῖρα τοῦ φίλου τῆς καὶ ἔσυρεν αὐτὸν εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἐνώπιον τῆς μικρᾶς φωνογραφικῆς συσκευῆς, εἰς ἣν ἐξέμυστηρεύετο τοὺς πόνους τῆς.

— Οὐδὲ στιγμὴ μία δὲν παρῆλθε, χωρὶς νὰ σὲ περιμένω, ἀγαπητῆ μου καρδιά κεντημένη με ἄνθη μεταξωτά!

Μεταβάλλουσα δὲ τὴν θέσιν τοῦ κυλίνδρου, ὤθησε τὸ ἐλατήριον ὅπερ ἐκίνησεν αὐτὸν ἐκ νέου.

Ἡ Κιν-Φό ἠδυνήθη τότε ν' ἀκούσῃ φωνὴν γλυκεῖαν ἐπαναλαμβάνουσαν ὅτι πρὸ μικροῦ ἔλεγεν ἡ τρυφερὰ Λε-Οὐ.

«Ἐπάνελθε, μικρὲ μου ἀγαπητὲ ἀδελφέ! Ἐπάνελθε πρὸς με! Ἄς μείνωσιν ἠνωμένοι αἱ καρδίαι μας ὡς τὰ δύο ἄστρα τοῦ Ποιμένου καὶ τῆς Λύρας! Οὐδὲν ἄλλο διανοοῦμαι ἢ τὴν ἐπιστροφήν σου...»

Ἡ συσκευὴ εἰσήγησεν ἐπὶ τινος στιγμᾶς, εἶτα δ' ἐπανάλαβε, διὰ παραχόρδου ὅμως καὶ στρουφνῆς φωνῆς:

«Δὲν φθάνει μία κυρὰ, μᾶς χρειάζεται τώρα καὶ αὐθέντης! Ὁ ἄρχων Γέν νὰ τοὺς πνίξῃ καὶ τοὺς δύο!»

Ἡ φωνὴ αὕτη ἦτο ἡ γνωστὴ φωνὴ τῆς Νάν. Ἡ ἔλεσινὴ γραῖα εἶχεν ἐξακολουθήσει ὀμιλοῦσα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Λε-Οὐ, ἐνῶ ὁ φωνογράφος, κινούμενος ἔτι, ἀνέγραφεν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς τοὺς ἄφρονας αὐτῆς λόγους.

Ἵπηρετρία καὶ ὑπηρεταί, προσέχετε τοὺς φωνογράφους.

Ἀῦθημερόν ἡ Νάν ἀπεπέμφθη, πρὶν ἢ ἔτι παρῆλθωσιν αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς ἐβδόμης σελήνης.

(Ἐπιταυσίαια)